

DÔVODOVÁ SPRÁVA

Osobitná časť

Čl. I

K bodom 1 až 5

Navrhuje sa explicitne uviesť, že podiel programov podľa § 55 ods. 1 písm. b) zákona č. 264/2022 Z. z. o mediálnych službách a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o mediálnych službách) (ďalej len „zákon“ alebo „zákon o mediálnych službách“) sa určí ako podiel vysielačieho času programov sprevádzaných hlasovým komentovaním pre nevidiacich vo vysielaní všetkých televíznych programových služieb verejnoprávneho vysielateľa z celkového vysielačieho času programov vysielaňých vo vysielaní všetkých televíznych programových služieb verejnoprávneho vysielateľa za kalendárny štvrtrok. Zmena sa navrhuje z dôvodu možného nejednoznačného výkladu tohto ustanovenia. Hoci sa má vypočítavať podiel programov sprevádzaných hlasovým komentovaním pre nevidiacich, tak zákon ustanovuje, že relevantným údajom pre výpočet podielu je vysielač čas programov s multimodálnym prístupom (v akejkoľvek forme).

Obdobná úprava sa navrhuje aj vo vzťahu k § 55 ods. 4, ktoré upravuje spôsob výpočtu podielu programov s multimodálnym prístupom platný pre oprávnených vysielateľov, a tiež vo vzťahu k § 58 ods. 2, ktoré sa vzťahuje na poskytovateľov audiovizuálnej mediálnej služby na požiadanie.

Zároveň sa v § 55 ods. 5 navrhuje stanoviť výnimku, podľa ktorej sa do vysielačieho času pri určení podielu programov, ktoré majú byť sprevádzané hlasovým komentovaním pre nevidiacich, rozšíriť aj o programy založené na diskusii hostí. Pri publicistických programoch, ktoré sú založené na diskusii hostí totiž nie je potrebné pre ich vnímanie a pochopenie zo strany nevidiacich realizovať hlasové komentovanie pre nevidiacich, keďže z hľadiska obrazovej zložky majú zvyčajne statický priebeh (kamery snímajú moderátora a diskutujúci hostí, ktorí sa nachádzajú (spravidla sedia) v štúdiu). Navyše, publicistické programy založené na diskusii hostí nie sú dramaturgicky stavané tak, aby mali úseky bez hlasových prejavov účinkujúcich, v rámci ktorých by sa malo umiestňovať hlasové komentovanie pre nevidiacich. Obdobná úprava sa navrhuje aj vo vzťahu k § 58 ods. 4, tzn. voči audiovizuálnym mediálnym službám na požiadanie.

K bodom 6 až 8

Navrhuje sa precizovať znenie § 62 ods. 6 a 8 tak, aby bolo zrejmé, že na vysielateľa a poskytovateľa audiovizuálnej mediálnej služby na požiadanie sa vzťahuje povinnosť dôsledne uplatňovať jednotný systém označovania alebo iný akceptovaný systém označovania a povinnosť určiť vekovú vhodnosť vysielaťného alebo poskytovaného programu a typ potenciálne škodlivého obsahu, ktorý je v ňom obsiahnutý, iba ak sú osobou uvádzajúcou označovaný komunikát na trh (v súlade s § 62 ods. 8). V nadväznosti na navrhovanú zmenu § 62 ods. 6 sa navrhuje vypustenie § 62 ods. 7.

K bodom 9, 11 a 12

Legislatívno-technická úprava v nadväznosti na navrhované vypustenie § 62 ods. 7.

K bodu 10

Navrhuje sa umožniť poskytovateľovi audiovizuálnej mediálnej služby na požiadanie, aby si svoju povinnosť uverejniť označenie vekovej vhodnosti poskytovaného programu a typ potenciálne škodlivého obsahu, ktorý je v ňom obsiahnutý, mohol splniť okrem uverejnenia označenia v katalógu programov audiovizuálnej mediálnej služby na požiadanie, aj uverejnením označenia pri poskytovaní programu alebo v popise programu.

K bodu 13

Legislatívno-technická úprava. V záujme právnej istoty sa navrhuje precizovať znenie § 90 ods. 1 tak, aby z neho bolo jednoznačne zrejmé, že ustanovený časový rozsah vysielania reklamných šotov a telenákových šotov sa má vzťahovať iba na televízne vysielanie. Časový rozsah vysielania reklamných oznamov a telenákovu vo vysielaní rozhlasovej programovej služby je ustanovený v § 90 ods. 3.

K bodu 14

Navrhuje sa v zákone explicitne ustanoviť, že regulátor je povinný informácie, ktoré mu poskytovateľ obsahovej služby oznámi v súvislosti s transparentnosťou financovania, zverejniť v registri médií.

K bodom 15, 17, 18, 20, 21, 23, 34 a 36

Novelizačné body ustanovujú legislatívno-technické zmeny v zákone o mediálnych službách z dôvodu implementácie nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2022/2065 z 19. októbra 2022 o jednotnom trhu s digitálnymi službami a o zmene smernice 2000/31/ES (akt o digitálnych službách) (Ú. v. EÚ L 277, 27.10.2022) a nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2019/1150 z 20. júna 2019 o podpore spravodlivosti a transparentnosti pre komerčných používateľov online sprostredkovateľských služieb (Ú. v. EÚ L 186, 11.7.2019) prostredníctvom zákona o mediálnych službách.

K bodu 16

Upravuje sa znenie § 108 ods. 6 zákona o mediálnych službách o povinnosti iných orgánov verejnej správy poskytovať Rade pre mediálne služby súčinnosť s osobitným dôrazom na plnenie úloh podľa nariadenia (EÚ) 2022/2065. Rôznorodosť a rozsah úloh koordinátora digitálnych služieb objektívne presahujú expertízu jedného orgánu verejnej správy, preto je spolupráca s ďalšími orgánmi verejnej správy v tejto oblasti kľúčová. Rýchla a riadna spolupráca bude nevyhnutná pre efektívne a účinné zásahy proti nezákonnému online obsahu a plnenie širokého rozsahu nových povinností členských štátov v zmysle nariadenia (EÚ) 2022/2065, ktoré predpokladá úzku spoluprácu s Európskou komisiou pri dohľade nad veľmi veľkými online platformami a veľmi veľkými internetovými vyhľadávačmi a medzi členskými štátmi navzájom.

Nariadenie (EÚ) 2022/2065 je horizontálna právna úprava, ktorá má obsiahnuť všetok nezákonný obsah v rámci digitálnych sprostredkovateľských služieb, a to nezákonný obsah, produkty, služby i činnosti. Nariadenie (EÚ) 2022/2065 priamo neustanovuje, ktorý obsah je nezákonný, to sa riadi inými predpismi EÚ a vnútroštátnymi právnymi predpismi. Vzhľadom na rôznorodosť nezákonného obsahu (napr. poskytovanie produktov v rozpore s predpismi na ochranu spotrebiteľa, sexuálne zneužívanie detí, diskriminačný obsah, nebezpečné alebo falšované výrobky...) bude pre Radu pre mediálne služby ako koordinátora digitálnych služieb kľúčová efektívna spolupráca s príslušnými vnútroštátnymi orgánmi pri posudzovaní zákonnosti/nezákonnosti konkrétneho obsahu. Môže ísť o poskytnutie informácie, ktorou príslušný orgán disponuje (napr. zaslanie rozhodnutia, ktoré potvrdzuje nezákonnosť obsahu,

zaslanie informácie o nebezpečnom výrobku zo systému na rýchlu výmenu informácií o nebezpečných výrobkoch – tzv. Safety Gate/RAPEX...), ale v niektorých prípadoch môže byť potrebné, aby príslušný orgán začal v rámci výkonu vlastnej pôsobnosti šetrenie, kontrolu, dohľad nad nezákonným obsahom alebo poskytol koordinátorovi digitálnych služieb svoje stanovisko.

Súčinnosť môže byť napríklad potrebná aj pri certifikovaní orgánov mimosúdneho riešenia sporov, udeľovaní štatútu dôveryhodného nahlasovateľa či prevereného výskumného pracovníka – môže ísť o subjekty pôsobiace v rôznych oblastiach, pri preverovaní ktorých (t. j. či spĺňajú požiadavky stanovené nariadením (EÚ) 2022/2065) môže Rada pre mediálne služby potrebovať informácie, ktorými disponujú iné orgány vzhľadom na svoju pôsobnosť, ktorú vykonávajú vo vzťahu k týmto subjektom. Úlohou koordinátora digitálnych služieb bude napríklad aj analytická činnosť, ktorá si môže vyžadovať širšiu vnútroštátnu spoluprácu (napr. v otázke ochrany maloletých v online priestore, obetí trestných činov páchaných online atď.).

In concreto môže ísť napríklad o kontrolu splnenia povinností podľa čl. 31 nariadenia (EÚ) 2022/2065: „Poskytovatelia online platforiem umožňujúcich spotrebiteľom uzatvárať s obchodníkmi zmluvy na diaľku zabezpečia, aby jeho online rozhranie bolo navrhnuté a usporiadané tak, aby obchodníci mohli podľa uplatniteľného práva Únie plniť svoje povinnosti týkajúce sa predzmluvných informácií a informácií o bezpečnosti výrobkov.“ Vzhľadom na skutočnosť, že expertízou v oblasti predzmluvných povinností obchodníkov voči spotrebiteľom disponujú orgány dohľadu v oblasti ochrany spotrebiteľa, môže Rada pre mediálne služby pri kontrole splnenia tejto povinnosti požiadať o súčinnosť Slovenskú obchodnú inšpekciu.

Ďalším praktickým príkladom je povinnosť koordinátora digitálnych služieb ako člena Európskeho výboru pre digitálne služby. Podľa čl. 28 ods. 4 nariadenia (EÚ) 2022/2065 sa koordinátor digitálnych služieb bude vyjadrovať k návrhu usmernenia Európskej komisie k uplatňovaniu povinnosti poskytovateľov online platforiem prístupných maloletým zaviesť vhodné a primerané opatrenia na zabezpečenie vysokej úrovne súkromia, bezpečnosti a ochrany maloletých v rámci svojich služieb. Na komplexné posúdenie návrhu usmernenia zo strany slovenského koordinátora digitálnych služieb môže byť potrebná konzultácia napríklad s Úradom na ochranu osobných údajov. Expertíza rovnakého úradu bude pravdepodobne potrebná v prípade detailnejšieho preskúmania splnenia povinností podľa nariadenia (EÚ) 2022/2065, ktoré sú priamo prepojené na právne predpisy o ochrane osobných údajov (napr. čl. 26 ods. 3 alebo čl. 28 ods. 2). Rada pre mediálne služby si môže s odvolaním sa na § 108 ods. 6 zákona o mediálnych službách vyžiadať stanovisko Úradu na ochranu osobných údajov, avšak priamo môže porušenie nariadenia (EÚ) 2022/2065 sankcionovať len Rada pre mediálne služby.

Nariadenie o digitálnych službách je prvé horizontálne nariadenie EÚ pre digitálne sprostredkovateľské služby s jedinečným systémom del'by výkonu dohľadu medzi Európsku komisiu a členské štáty a novovytvorenou funkciou nezávislého koordinátora digitálnych služieb. Jeho celkové vplyvy na aplikačnú prax a presahy na činnosti iných subjektov bude možné komplexne a zodpovedne vyhodnotiť až po prvých rokoch od účinnosti nariadenia. V budúcnosti by sa malo vyhodnotiť a zvážiť, či model ustanovenia jedného príslušného orgánu podľa čl. 49 ods. 1 nariadenia (EÚ) 2022/2065, ktorý je zároveň koordinátorom digitálnych služieb podľa čl. 49 ods. 2 nariadenia (EÚ) 2022/2065, je vyhovujúci, alebo je účelné a dôvodné prijať ďalšie legislatívne zmeny s cieľom určenia ďalších príslušných

orgánov, ktoré budú priamo zodpovedné za plnenie konkrétnych úloh podľa nariadenia (EÚ) 2022/2065, príp. špecifikovať postupy spolupráce pri plnení konkrétnych úloh koordinátora digitálnych služieb alebo vo väzbe na konkrétne orgány verejnej správy.

K bodom 19 a 22

Novelizačné body sú výlučne legislatívno-technického charakteru a z vecného hľadiska reflektujú zmeny navrhované v bodoch 18 a 21. Vzhľadom však na skutočnosť, že zákon č. 351/2022 Z. z. o prístupnosti výrobkov a služieb pre osoby so zdravotným postihnutím a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ktorým došlo o. i. aj k novelizovaniu zákona o mediálnych službách (vrátane § 109), nadobudne účinnosť až 28. júna 2025, predkladateľ uvádza celé nové znenia príslušných ustanovení definujúcich postavenie a poslanie regulátora v znení účinnom od 28. júna 2025.

K bodom 24 a 25

Ústredným cieľom predkladanej novely zákona o mediálnych službách je implementácia nariadenia (EÚ) 2019/1150 a nariadenia (EÚ) 2022/2065. Nariadenie (EÚ) 2022/2065 upravuje povinnosti a zodpovednosť poskytovateľov digitálnej sprostredkovateľskej služby s cieľom posilniť jednotný trh a chrániť obyvateľov EÚ a ich práva v online priestore. Nariadenie (EÚ) 2019/1150 upravuje povinnosti poskytovateľov online sprostredkovateľských služieb, vrátane internetových vyhľadávačov s cieľom zvýšiť transparentnosť podmienok, ktoré uplatňujú voči svojim komerčným užívateľom. Nariadenia EÚ sú priamo aplikovateľné.

V právnom poriadku SR je potrebné ustanoviť orgán zodpovedný za ich presadzovanie a dohľad nad trhom, sankcie za porušenie povinností a doplniť niektoré procesné ustanovenia. Za hlavný orgán zodpovedný za aplikáciu a presadzovanie týchto nariadení EÚ sa navrhuje Rada pre mediálne služby, ktorá má už v súčasnosti kompetencie v oblasti platforiem na zdieľanie videí a platforiem na zdieľanie obsahu a z existujúcich orgánov verejnej správy, ktoré spĺňajú požiadavky na nezávislosť podľa čl. 50 nariadenia (EÚ) 2022/2065, má najlepšie predpoklady na prevzatie nových kompetencií v digitálnej oblasti, ktoré SR vyplývajú z nariadení EÚ, osobitne z nariadenia (EÚ) 2022/2065, ktoré požaduje od členského štátu ustanovenie tzv. koordinátora digitálnych služieb.

Ustanovenie § 110 zákona o mediálnych službách predstavuje súpis pôsobnosti Rady pre mediálne služby. Súpis sa dopĺňa o výkon pôsobnosti a plnenie úloh koordinátora digitálnych služieb podľa nariadenia (EÚ) 2022/2065. Podľa čl. 49 nariadenia (EÚ) 2022/2065 musí každý členský štát určiť jedného koordinátora digitálnych služieb, ktorý zodpovedá za dohľad nad poskytovateľmi sprostredkovateľských služieb, uplatňovanie a presadzovanie nariadenia (EÚ) 2022/2065, za zabezpečenie koordinácie týchto záležitostí na vnútroštátnej úrovni, za spoluprácu s koordinátormi digitálnych služieb z ostatných členských štátov, s Európskou komisiou a za plnenie úloh v rámci Európskeho výboru pre digitálne služby. Medzi povinnosti Rady pre mediálne služby sa dopĺňa povinnosť predkladať Európskej komisii výročnú správu o činnosti koordinátora digitálnych služieb podľa čl. 55 nariadenia (EÚ) 2022/2065.

Koordinátorovi digitálnych služieb sú zverené aj kompetencie vo vzťahu k subjektom, ktorých existenciu predpokladá nariadenie (EÚ) 2022/2065. Certifikované orgány mimosúdneho riešenia sporov majú pôsobiť ako nezávislé a nestranné subjekty pri mimosúdnom riešení sporov medzi poskytovateľmi sprostredkovateľských služieb

a príjemcami ich služieb. Dôveryhodní nahlasovatelia majú napomáhať rýchlemu a kvalifikovanému odhaľovaniu a nahlasovaniu nezákonného obsahu v online priestore. Preverení výskumní pracovníci sa majú podieľať na odhaľovaní, identifikácii a pochopení systémových rizík v rámci služieb veľmi veľkých online platforiem a veľmi veľkých internetových vyhľadávačov. Ustanovenie týchto subjektov bude predmetom správneho konania, na ktoré sa bude vzťahovať správny poriadok.

K bodu 26

Navrhuje sa, aby regulátor pre uľahčenie administratívnych procesov spojených so získaním certifikácie orgánu mimosúdneho riešenia sporov, štatútu dôveryhodného nahlasovateľa či preverení výskumného pracovníka zverejnil na svojom webovom sídle formuláre na uľahčenie podávania návrhov potenciálnym záujemcom. Obsahové náležitosti formulárov budú vychádzať z požiadaviek na tieto subjekty, ktoré vyplývajú priamo z nariadenia (EÚ) 2022/2065. Zároveň sa navrhuje, aby regulátor v záujme transparentnosti zverejňoval a aktualizoval prostredníctvom svojho webového sídla prehľad rozhodnutí o certifikácii a o zrušení certifikácie orgánu mimosúdneho riešenia sporov, rozhodnutí o udelení, pozastavení a o zrušení štatútu dôveryhodného nahlasovateľa a rozhodnutí o udelení štatútu preverení výskumného pracovníka a o ukončení prístupu k údajom.

K bodom 27 a 28

Precizuje sa pôsobnosť pléna a senátu Rady pre mediálne služby vo vzťahu k novým právomociam Rady pre mediálne služby v zmysle nových ustanovení § 133d až 133f zákona o mediálnych službách. Zachováva sa princíp, že senát Rady rozhoduje v prvom stupni, zatiaľ čo plénum rozhoduje v druhom stupni.

K bodu 29

Z dôvodu právnej istoty sa navrhuje precizovať, že za regulátora, t. j. Radu pre mediálne služby, uskutočňuje výkon dohľadu určený útvar kancelárie, nie priamo rada ako štatutárny orgán regulátora podľa § 113 zákona o mediálnych službách.

K bodom 30 až 32

Vzhľadom na striktné požiadavky na nezávislosť koordinátora digitálnych služieb podľa čl. 50 nariadenia (EÚ) 2022/2065 sa dopĺňa požiadavka na nezlučiteľnosť členstva v Rade pre mediálne služby s výkonom činnosti poskytovateľa sprostredkovateľskej služby, podielom na základoch imaní alebo hlasovacích právach poskytovateľa sprostredkovateľskej služby a s poskytovaním priamej poradenskej alebo odbornej služby alebo inej odplatnej pomoci poskytovateľom sprostredkovateľskej služby.

K bodu 33

V nadväznosti na navrhované ustanovenie § 113 ods. 1 písm. f), v zmysle ktorého rada poveruje kanceláriu výkonom dohľadu v rozsahu pôsobnosti regulátora, sa ustanovuje nová kompetencia kancelárie vykonávať dohľad v rozsahu poverenia radou.

K bodu 35

Vzhľadom na absentujúcu úpravu regulujúcu výkon dohľadu komisie na ochranu maloletých sa navrhuje v zákone upraviť, že na dohľad komisie na ochranu maloletých nad dodržiavaním povinností podľa tohto zákona sa vzťahujú ustanovenia zákona č. 40/2015 Z. z. o audiovizii a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov o výkone dohľadu.

K bodu 37

Cieľom novelizačného bodu je zabezpečiť, aby Rada pre mediálne služby ako koordinátor digitálnych služieb v Slovenskej republike disponovala vyšetrovacími právomocami a právomocami na presadzovanie práva v zmysle čl. 51 nariadenia (EÚ) 2022/2065. Tieto právomoci bude vykonávať Rada pre mediálne služby priamo okrem právomoci podľa čl. 51 ods. 3 písm. b) nariadenia (EÚ) 2022/2065, pri ktorej priamo nariadenie uvádza, že koordinátor digitálnych služieb môže len podať návrh, ale súd musí rozhodnúť o dočasnom obmedzení prístupu príjemcov k službe, ktorej sa porušenie týka, alebo len ak to nie je technicky možné, k online rozhraniu poskytovateľa sprostredkovateľských služieb, na ktorom k porušeniu došlo. Navrhovaná úprava nejde nad rozsah potrebný na vybavenie Rady pre mediálne služby právomocami, ktoré podľa nariadenia majú mať koordinátori digitálnych služieb vo všetkých členských štátoch.

§ 133a

Ide o všeobecné, úvodné, rámcové ustanovenie o výkone dohľadu nad poskytovateľmi sprostredkovateľskej služby, na ktorých sa vzťahuje nariadenie (EÚ) 2022/2065. Rada pre mediálne služby bude začínať výkon dohľadu spravidla na základe podnetov (podávaných v zmysle § 150 zákona o mediálnych službách), príp. ak sa z vlastnej činnosti (napr. pri monitoringu trhu a výkone analytickej činnosti) dozvie o skutočnostiach, ktoré budú odôvodňovať začatie výkonu dohľadu, alebo tiež na základe dožiadaní a spolupráce s koordinátormi digitálnych služieb z iných členských štátov alebo priamo s Európskou komisiou, keďže nariadenie (EÚ) 2022/2065 predpokladá intenzívnu a rozsiahlu spoluprácu v tejto oblasti regulácie. Taktiež sú tu inkorporované aj základné ustanovenia týkajúce sa prizvaných osôb, overovania totožnosti, mlčanlivosti a ochrany informácií získaných pri výkone dohľadu.

§ 133b

Predmetné ustanovenie zakotvuje vyšetrovacie právomoci Rady pre mediálne služby pri dohľade nad nariadením (EÚ) 2022/2065 - právomoc požadovať od poskytovateľov sprostredkovateľskej služby, ako aj od akýchkoľvek iných osôb konajúcich na účely súvisiace s ich obchodnou, podnikateľskou, remeselnou alebo profesijnou činnosťou, o ktorých možno primerane predpokladať, že sú informovaní o podozrení z porušenia tohto nariadenia, vrátane organizácií vykonávajúcich audity podľa čl. 37 a čl. 75 ods. 2 tohto nariadenia, aby takéto informácie poskytli, a právomoc požiadať ktoréhokoľvek zamestnanca alebo zástupcu týchto poskytovateľov alebo týchto osôb, aby poskytli vysvetlenia v súvislosti s akýmikoľvek informáciami týkajúcimi sa podozrenia z porušenia nariadenia. Výkon dohľadu koordinátorom digitálnych služieb predpokladá súčinnosť regulovaných subjektov, podľa potreby aj iných osôb, od ktorých môže koordinátor požadovať akékoľvek informácie, ktoré súvisia s plnením povinností podľa nariadenia (EÚ) 2022/2065, a vysvetlenia k týmto informáciám. Možnosť odmietnutia poskytnutia informácií sa limituje možnosťou spôsobenia nebezpečenstva trestného stíhania samotnej osobe, ktorá má informáciu poskytnúť, alebo jej blízkej osobe, ako ju definuje Občiansky zákonník. Upravuje sa tiež vyhotovovanie záznamov o poskytnutí vysvetlení - regulátor môže vždy vyhotoviť písomný záznam, na vyhotovenie záznamu pomocou iných technických prostriedkov (napr. audio záznam) sa ale vyžaduje súhlas dotknutej osoby.

§ 133c

Aj keď v prípade nariadenia (EÚ) 2022/2065, ktoré sa zameriava na digitálne služby, je možné predpokladať, že veľa dôkazov a informácií bude možné získať na diaľku, pre vybavenie Rady pre mediálne služby všetkými potrebnými vyšetrovacími právomocami,

ktorými má ako koordinátor digitálnych služieb v zmysle čl. 51 ods. 1 tohto nariadenia disponovať, sa upravujú aj náležitosti kontrol na mieste - priestory, ktoré môžu byť predmetom kontroly, cieľ kontroly, informačné povinnosti pri začatí výkonu kontroly na mieste, zaznamenanie priebehu kontroly a oprávnenie kontrolovanej osoby vyjadriť sa k priebehu a zisteniam z kontroly na mieste.

§ 133d

Predbežné opatrenia v navrhovanom ustanovení predstavujú inštitút predbežného procesného opatrenia. Ide o dočasný prostriedok, ktorého cieľom má byť podľa čl. 51 ods. 2 písm. e) nariadenia (EÚ) 2022/2065 vyvarovať sa riziku vážnej ujmy. Pojem vážna ujma nie je definovaný v nariadení (EÚ) 2022/2065 a jeho definícia sa nezavádza ani v návrhu zákona s odvolaním sa na čl. 6 ods. 5 Legislatívnych pravidiel vlády SR. Ujmou môže byť v tomto prípade majetková aj nemajetková škoda, ktorá nemusí nastať, stačí, ak hrozí príjmom služby, ako ich definuje čl. 3 písm. b) nariadenia (EÚ) 2022/2065. Vážnosť ujmy sa bude vždy musieť posúdiť podľa okolností prípadu, najmä v závislosti od povahy právnej povinnosti, ktorá bude dôvodom pre uloženie predbežného opatrenia (bude nutné napr. rozlišovať, či ide o administratívnu povinnosť, povinnosť, ktorá sa týka zlyhania poskytovateľa sprostredkovateľskej služby pri odstraňovaní nezákonného obsahu, alebo o iný typ povinnosti, napr. viazanú na krízové obdobie), povahy a dosahu sprostredkovateľskej služby, počtu potenciálne ohrozených príjemcov služby, tiež napríklad skutočnosti, či sú ohrozené osobitne zraniteľné skupiny príjemcov služby, ako sú deti. Máme za to, že presné vymedzenie tohto pojmu by v súčasnosti bolo predčasné, keďže nariadenie (EÚ) 2022/2065 je úplne novou reguláciou na európskej aj národnej úrovni, ku ktorej zatiaľ nejestvuje žiadna súdna prax. Zavedenie definície tohto pojmu v zákone by mohlo odkloniť aplikačnú prax v Slovenskej republike od vývoja na úrovni EÚ a v iných členských štátoch.

Predbežné opatrenia sa ukladajú v nevyhnutných prípadoch, v nevyhnutnom rozsahu a na nevyhnutný čas, ak sú relevantné skutočnosti, ktorých sa predbežné opatrenie týka, osvedčené v takej miere, aby odôvodňovali jeho aplikáciu. Vzhľadom na požiadavku na operatívnosť ich aplikácie, nepredchádza vydaniu predbežného opatrenia klasické dokazovanie a správne konanie, preto sa na predbežné opatrenia ani nebudú vzťahovať všetky ustanovenia správneho poriadku. V záujme zabezpečenia právnej istoty sa priamo v zákone stanovuje maximálne trvanie predbežného opatrenia, hoci, v prípade potreby, s možnosťou predĺženia (formou samostatného rozhodnutia), a tiež právne tituly na zánik predbežných opatrení. Pre predbežné opatrenia sa ustanovuje osobitný prostriedok nápravy – námietky. Predbežné opatrenia aj rozhodnutia o námietkach sú preskúmateľné v rámci správneho súdnictva.

§ 133e

Inštitút záväzkov na zabezpečenie súladu dáva poskytovateľom sprostredkovateľskej služby príležitosť, ako sa v prípade aspoň dodatočného dobrovoľného splnenia povinnosti môžu vyhnúť uloženiu peňažnej, príp. inej sankcie. Ponúknuté záväzky sa budú posudzovať v zmysle návrhu, ktorý predloží poskytovateľ sprostredkovateľskej služby. Návrh by mal byť dostatočne konkrétny a zrozumiteľný, aby špecifikoval, ako chce poskytovateľ sprostredkovateľskej služby dosiahnuť súlad s nariadením (EÚ) 2022/2065. Pri schválení regulátor preruší správne konanie na čas do uplynutia lehoty na splnenie záväzku. Ak dôjde k splneniu záväzku, regulátor konanie zastaví. Ak koordinátor digitálnych služieb vyhodnotí návrh záväzku ako nedostatočný pre dosiahnutie súladu s nariadením (EÚ) 2022/2065, vydá rozhodnutie o uložení sankcie a dôvody pre odmietnutie ponúknutého záväzku uvedie v odôvodnení rozhodnutia o uložení sankcie, a to z dôvodu procesnej ekonómie.

Ak poskytovateľ sprostredkovateľskej služby nesplní záväzok vyhlásený regulátorom za záväzný riadne a včas alebo ak sa zistí, že informácie, z ktorých vychádzal regulátor pri posudzovaní návrhu záväzku alebo jeho splnenia, sú nepravdivé, alebo ak poskytovateľ sprostredkovateľskej služby bude tvrdiť, že splnil záväzok, avšak regulátor bude mať za to, že toto tvrdenie nie je dostatočne preukázané, regulátor pokračuje v konaní a vydá rozhodnutie o uložení sankcie. V tejto súvislosti sa navrhuje aj úprava v § 135 zákona o mediálnych službách vo vzťahu k plynutiu lehôt na vydanie meritórneho rozhodnutia.

§ 133f

Prijatie a preloženie akčného plánu sa v návrhu zákona vymedzuje ako osobitné opatrenie za opakované porušovanie povinnosti podľa nariadenia (EÚ) 2022/2065. Možnosti uloženia tejto povinnosti zo stany koordinátorov digitálnych služieb sú v samotnom nariadení limitované vyčerpaním iných právomocí na presadzovanie práva. Znenie návrhu zákona sleduje znenie čl. 51 ods. 3 nariadenia (EÚ) 2022/2065, vrátane nadväzujúceho oprávnenia podať návrh na justičný orgán, t. j. súd, aby nariadil dočasné obmedzenie prístupu príjemcov služby k sprostredkovateľskej službe alebo k online rozhraniu, na ktorom sa táto služba poskytuje. Súd musí pri rozhodovaní preskúmať, či sú splnené požiadavky na takéto obmedzenie predpokladané čl. 51 ods. 3 nariadenia (EÚ) 2022/2065 a prevzaté aj do návrhu zákona. K pojmu vážna ujma pozri odôvodnenie § 133d. Limit pre časové trvanie a možnosť predĺženia obmedzenia sú ustanovené priamo v nariadení, ktorého znenie budú musieť rešpektovať aj súdy v Slovenskej republike, ak Rada pre mediálne služby podá takýto návrh. Obmedzenie prístupu príjemcov služby k sprostredkovateľskej službe alebo k online rozhraniu má tak, ako je vymedzené v nariadení, predstavovať prostriedok ultima ratio. V prípade, ak nedôjde k dobrovoľnému výkonu takéhoto súdneho rozhodnutia, môže sa uplatniť výkon blokovania podľa § 27c zákona č. 69/2018 Z. z. o kybernetickej bezpečnosti a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

§ 133g

Pre výkon dohľadu nad plnením povinností podľa nariadenia (EÚ) 2019/1150 sa navrhuje uplatňovať v zásade rovnaký procesný režim ako pri nariadení (EÚ) 2022/2065. Vzhľadom na nižšiu mieru rizika, ktorá vzniká pri nesplnení povinností podľa nariadenia (EÚ) 2019/1150, sa limitujú niektoré právomoci, aby nedošlo k prekročeniu rozsahu, ktorý je potrebný a primeraný pre dosiahnutie sledovaného účelu. Pre tieto porušenia sa navrhuje neaplikovať ustanovenia o predbežných opatreniach, akčnom pláne a obmedzení prístupu príjemcov služby.

K bodu 38

Novelizračný bod je výlučne legislatívno-technického charakteru a z vecného hľadiska reflektuje zmeny navrhované v § 133 ods. 2, avšak s uvedením vnútorných odkazov v znení účinnom od 28. júna 2025.

K bodu 39

V zmysle čl. 51 ods. 2 písm. b) nariadenia (EÚ) 2022/2065 majú mať koordinátori digitálnych služieb v každom členskom štáte okrem iných právomocí na presadzovanie práva aj právomoc nariadiť ukončenie porušovania právnych predpisov a prípadne uložiť nápravné opatrenia primerané porušovaniu a potrebné na účinné ukončenie porušovania právnych predpisov (alebo podľa právneho poriadku svojho členského štátu o to požiadať justičný orgán). Implementácia predmetnej právomoci sa zabezpečuje doplnením nápravného opatrenia do § 134 zákona o mediálnych službách ako druhu sankcie a osobitným ustanovením § 145b, ktoré ustanovuje požiadavku na primeranosť a cieľ nápravného

opatrenia a obmedzuje kompetenciu Rady pre mediálne služby ukladať tieto sankcie len vo vzťahu k poskytovateľom sprostredkovateľskej služby, na ktorých sa vzťahuje nariadenie (EÚ) 2022/2065. Môže ísť o formu sankcie, ktorú Rada pre mediálne služby môže využiť pri prvom porušení povinnosti, pričom pri každom ďalšom porušení povinnosti pristúpi už k uloženiu pokuty (napr. ak Rada pre mediálne služby zistí, že online trhovisko spadajúce do jej pôsobnosti neuvádza všetky potrebné informácie na jasnú a jednoznačnú identifikáciu ponúkaných výrobkov a služieb v zmysle čl. 31 nariadenia (EÚ) 2022/2065, môže uložiť nápravné opatrenie špecifikujúce požiadavky na tieto informácie). Nápravné opatrenie je v zmysle nariadenia (EÚ) 2022/2065 možné uložiť za porušenie akejkoľvek povinnosti, ktorá poskytovateľovi sprostredkovateľskej služby vyplýva z tohto nariadenia. Predmetom nápravného opatrenia môže byť preto napríklad aj uloženie povinnosti prijať bližšie špecifikované opatrenia v rámci organizácie online rozhrania, na ktorom boli identifikované tzv. temné vzorce (dark patterns), ktoré by zodpovedali usmerneniam Európskej komisie (v nadväznosti na čl. 25 nariadenia (EÚ) 2022/2065), konkrétne napríklad týkajúce sa krokov potrebných pri zrušení služby, ak by sa usúdilo, že proces zrušenia služby je omnoho komplikovanejší ako prihlásenie sa do služby v takom rozsahu, že to môže mať vplyv na rozhodovanie príjemcov služby zotrvať v danej službe (v snahe vyhnúť sa nepríjemným komplikáciám alebo samotné získanie informácií o tomto procese je nepríjemne komplikované). Pre prípad, že nápravné opatrenie nebude vykonané, môže regulátor uložiť aj pokutu.

K bodom 40 a 41

Ustanovenie § 135 predstavuje všeobecné ustanovenie vzťahujúce sa na ukladanie sankcií Radou pre mediálne služby za porušenie povinností podľa zákona o mediálnych a ním implementovaných nariadení EÚ. V odseku 1 sa navrhuje predĺženie subjektívnej lehoty pre Radu pre mediálne služby na rozhodnutie o uložení sankcie za porušenie povinností podľa nariadenia (EÚ) 2019/1150 a nariadenia (EÚ) 2022/2065. Dlhšia subjektívna lehota (12 mesiacov namiesto 6 mesiacov) sa navrhuje najmä z dôvodu, že porušenie týchto povinností môže obsahovať cezhraničný prvok, na ktorého preskúmanie môže byť potrebný dlhší čas.

Novelizačný bod 40 je výlučne legislatívno-technického charakteru a z vecného hľadiska reflektuje zmenu navrhovanú v novelizačnom bode 39, avšak s uvedením vnútorných odkazov v znení účinnom od 28. júna 2025.

K bodu 42

Ide o legislatívno-technickú úpravu v nadväznosti na novelizačný bod 39.

K bodu 43

Z dôvodu predchádzania zneužívania inštitútu záväzku na zabezpečenie súladu sa navrhuje, aby sa prerušilo plynutie lehôt na rozhodnutie Rady pre mediálne služby počas plynutia lehoty, v ktorej má dôjsť podľa rozhodnutia o vyhlásení záväzku za záväzný k zabezpečeniu splnenia povinností podľa nariadenia EÚ.

K bodu 44

Ustanovenie § 135 sa dopĺňa o osobitné kritériá, na ktoré sa má prihliadať pri rozhodovaní o druhu a rozsahu sankcie za porušenie povinností podľa nariadenia (EÚ) 2019/1150 a nariadenia (EÚ) 2022/2065. Za najviac relevantné kritériá sa považujú trvanie protiprávneho stavu, recidíva (opakované porušovanie povinnosti) a závažnosť protiprávneho konania (napr. prihliadanie na to, či ide o porušenie administratívnej povinnosti, povinnosti, ktorá sa priamo týka šírenia nezákonného obsahu v rámci sprostredkovateľskej služby, osobitných ustanovení

týkajúcich sa zvlášť zraniteľnej skupiny príjemcov služby - maloletých atď.). Ďalšími kritériami sú napr. ekonomická, technická či prevádzková kapacita dotknutého subjektu.

K bodu 45

Novelizčný bod je výlučne legislatívno-technického charakteru a z vecného hľadiska reflektuje zmeny navrhované v § 135 ods. 8, avšak s uvedením vnútorných odkazov v znení účinnom od 28. júna 2025.

K bodu 46

Vo všeobecnosti predpokladá zákon o mediálnych službách v prípade prvého porušenia povinnosti uloženie upozornenia na porušenie zákona ako druhu sankcie. V nadväznosti na to, že nariadenie (EÚ) 2022/2065 počíta s možnosťou pre poskytovateľov sprostredkovateľskej služby navrhnúť záväzok na zabezpečenie súladu (§ 133e), ktorý môže smerovať k neuloženiu sankcie, ak dôjde k odstráneniu protiprávneho stavu, a súčasne skutočnosť, že čl. 51 ods. 2 písm. c) nariadenia (EÚ) 2022/2065 predpokladá, že koordinátor digitálnych služieb bude mať právomoc uložiť peňažnú sankciu už aj pri prvom porušení povinnosti, sa navrhuje zaradiť porušenie povinností podľa nariadenia (EÚ) 2022/2065 do výpočtu správnych deliktov, pri ktorých Rada pre mediálne služby môže, ale nemusí ukladať upozornenie na porušenia zákona pri prvom porušení a peňažné pokuty až pri opakovanom porušení povinnosti.

K bodu 47

V nadväznosti na doplnenie nového ustanovenia o pokute a ustanovenia o sankčnom opatrení sa v § 140 upravuje aj vnútorný odkaz na toto ustanovenie.

K bodom 48, 52 a 53

Novelizčné body sú výlučne legislatívno-technického charakteru a z vecného hľadiska reflektujú zmeny navrhované v § 140 ods. 4, § 145a a 145b. Vzhľadom však na skutočnosť, že zákon č. 351/2022 Z. z. o prístupnosti výrobkov a služieb pre osoby so zdravotným postihnutím a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ktorým došlo o. i. aj k novelizovaniu zákona o mediálnych službách (vrátane § 140 a vloženia nového § 145a), nadobudne účinnosť až 28. júna 2025, predkladateľ uvádza celé nové znenia príslušných ustanovení sankciách (pokutách) v znení účinnom od 28. júna 2025.

K bodu 49

Navrhuje sa precizovať sankčné ustanovenie, na základe ktorého Rada pre mediálne služby ukladá pokutu vysielateľovi televíznej programovej služby za porušenie ustanovení o multimodálnom prístupe. Navrhovaná úprava reflektuje požiadavky aplikačnej praxe regulátora.

K bodu 50

Keďže vysielateľovi sa prideliť frekvencia na účely vysielania s licenciou, nie je možné, aby vysielateľ používal pridelené frekvencie bez licencie. Z uvedeného dôvodu sa navrhuje precizovať ustanovenie § 142 ods. 8 písm. b).

K bodu 51

Novelizčným bodom sa do zákona o mediálnych službách dopĺňajú sankčné ustanovenia na účely implementácie čl. 51 ods. 2 písm. b) a čl. 52 nariadenia (EÚ) 2022/2065 a čl. 15 nariadenia (EÚ) 2019/1150. Obe nariadenia EÚ ustanovujú povinnosti pre dotknutý okruh

subjektov a sú priamo vykonateľné. Pre zabezpečenie riadneho presadzovania týchto povinností je však v národnej právnej úprave potrebné ustanoviť sankcie za ich porušenie.

§ 145a

Doplňa sa nový paragraf o pokutách, ktoré je možné uložiť za porušenie povinností ustanovených nariadením (EÚ) 2022/2065 poskytovateľom sprostredkovateľskej služby a nariadením (EÚ) 2019/1150 poskytovateľom online sprostredkovateľských služieb a internetovým vyhľadávačom.

Odsek 1 ustanovuje sankcie za porušenie hmotnoprávných povinností, ktoré vyplývajú z týchto nariadení.

Odsek 2 ustanovuje pokuty za neposkytnutie riadnej súčinnosti Rade pre mediálne služby pri výkone dohľadu nad plnením povinností podľa nariadenia (EÚ) 2022/2065. Keďže nariadenie (EÚ) 2022/2065 predpokladá právomoc vyžiadania informácií, vysvetlení a poskytnutia inej súčinnosti pri výkone dohľadu nie len od poskytovateľov sprostredkovateľskej služby, ale aj od iných osôb vykonávajúcich podnikateľskú činnosť, u ktorých sa predpokladá, že disponujú relevantnými informáciami pre výkon dohľadu, subjektom správnych deliktov podľa odseku 2 môžu byť aj tieto ďalšie (iné) osoby.

Odsek 3 štruktúrou sleduje odsek 2, ale je vymedzený len vo vzťahu k poskytovateľom online sprostredkovateľských služieb a poskytovateľom internetového vyhľadávača. Nariadenie (EÚ) 2019/1150 výslovne nepredpokladá zapojenie ďalších (iných) osôb do výkonu dohľadu. Nad rozsah odseku 2 dopĺňa aj skutkovú podstatu za nesplnenie záväzku na zabezpečenie súladu vyhláseného za záväzný na základe návrhu poskytovateľa online sprostredkovateľských služieb alebo poskytovateľa internetového vyhľadávača. V prípade poskytovateľov sprostredkovateľských služieb je pre tento prípad sankciou penále podľa odseku 4, ktoré je však špecifikom nariadenia (EÚ) 2022/2065, preto sa v prípade nariadenia (EÚ) 2019/1150 ustanovuje jednoduchá peňažná sankcia (nie opakujúca sa – penále).

Odsek 4 upravuje právomoc koordinátora digitálnych služieb ukladať penále v nadväznosti na čl. 51 ods. 2 písm. d) nariadenia (EÚ) 2022/2065, vychádzajúc analogicky z čl. 76 nariadenia (EÚ) 2022/2065. Zámerom bolo formulovať skutkové podstaty deliktov, za ktoré je možné ukladať penále, podľa úpravy penále, ktoré môže ukladať Európska komisia pri dohľade nad veľmi veľkými online platformami a veľmi veľkými internetovými vyhľadávačmi. Odsek 5 bližšie špecifikuje počítanie penále a ustanovuje aj moderačné právo Rady pre mediálne služby, ktorá bude pomôcť po zohľadnení okolností konkrétneho prípadu konečnú sumu penále znížiť, napr. ak povinný subjekt bezodkladne a v celom rozsahu splní povinnosť, k vynúteniu ktorej penále smerovalo. Keďže nariadenie (EÚ) 2019/1150 výslovne nepočíta s ukladaním pravidelného penále, nenavrhuje sa jeho úprava ani v návrhu zákona.

Čl. 52 nariadenia (EÚ) 2022/2065 harmonizuje horné hranice sadzieb pokút a penále, pokiaľ ide o porušenie povinností podľa tohto nariadenia, ktoré sú premietnuté do navrhovaného znenia § 145a ods. 1 písm. a), ods. 2 a 4 zákona o mediálnych službách. Sadzby pokút a penále sú určené percentuálnym podielom z obratu alebo príjmu sankcionovanej osoby. Pojem obrat sa v návrhu zákona priamo nedefinuje, ale v odseku 1 sa odkazuje na definíciu v čl. 3 písm. x) nariadenia (EÚ) 2022/2065. Skutočnosť, že sa v návrhu zákona určuje rozsah svetovým obratom, nie len obratom v Slovenskej republike, vyplýva z čl. 52 nariadenia (EÚ) 2022/2065. V § 145a ods. 6 a 7 sa upravujú len niektoré technické náležitosti týkajúce sa počítania hornej hranice sadzby pokuty v konkrétnych prípadoch. Presné postupy výpočtu pokút z obratu alebo príjmu budú predmetom podrobnejších usmernení, resp. metodických pokynov (*soft law*) sledujúc aj postupy Európskej komisie a jednotnú aplikáciu v členských štátoch EÚ (viď napr. podobnú prax Protimonopolného úradu SR – dostupné tu:

<https://www.antimon.gov.sk/-38-pokuty/>; <https://www.antimon.gov.sk/usmernenia-a-pokyny-uradu-soft-law/?csrt=5838865053633304276>).

§ 145b

Ustanovenie nadväzuje na novelizačný bod 37.

K bodom 54 až 57

V ustanovení § 150 zákona o mediálnych službách sa upravuje podávanie a vybavovanie podnetov na preverenie v pôsobnosti Rady pre mediálne služby. Dopĺňajú sa osobitné ustanovenia o podaniach týkajúcich sa poskytovateľov sprostredkovateľskej služby, online sprostredkovateľských služieb a internetových vyhľadávačov. Osobitné ustanovenia sa týkajú postupovania podnetov na vnútroštátnej úrovni a koordinátorom digitálnych služieb z iných členských štátov. Ustanovuje sa tiež právo poskytovateľov sprostredkovateľskej služby a podávateľov podnetu byť vypočutý a byť informovaný o stave vybavovania podnetu v pôsobnosti Rady pre mediálne služby.

K bodu 58

Ide o legislatívno-technickú úpravu v nadväznosti na vecné zmeny v § 150 zákona.

K bodom 59 a 60

Znenie § 152 zákona o mediálnych službách sa zosúladí so znením nariadenia (EÚ) 2022/2065. V rámci úpravy konania vo veci zamedzenia šírenia nelegálneho obsahu sa doposiaľ ustanovovali konkrétne lehoty, v ktorých má platforma na zdieľanie obsahu v rámci svojich mechanizmov na riešenie oznámení oznámiť spôsob riešenia podnetu podávateľovi podnetu a odstrániť nelegálny obsah. Nariadenie (EÚ) 2022/2065 je horizontálnym predpisom a vzhľadom na rôznorodosť nelegálneho obsahu upravuje tieto lehoty len generálne. Vzhľadom na povahu nelegálneho obsahu definovaného v § 151 ods. 2 zákona o mediálnych službách (napr. detská pornografia, trestné činy terorizmu, zločiny proti ľudskosti) je žiaduce, aby sa podnety smerujúce proti takémuto obsahu riešili bezodkladne.

K bodom 61 až 65

Novelizačnými bodmi sa navrhuje úprava § 153 zákona o mediálnych službách o rozhodnutí o zamedzení šírenia nelegálneho obsahu v pôsobnosti Rady pre mediálne služby v súlade s čl. 9 nariadenia (EÚ) 2022/2065. Nad rozsah súčasnej úpravy je potrebné doplniť obsahové náležitosti rozhodnutia o identifikačné a lokalizačné údaje podľa čl. 9 ods. 2 písm. a) bodu ii) nariadenia (EÚ) 2022/2065, informáciu o právnom základe podľa čl. 9 ods. 2 písm. a) bodu i) nariadenia (EÚ) 2022/2065, územnú pôsobnosť podľa čl. 9 ods. 2 písm. b) nariadenia (EÚ) 2022/2065, informáciu o orgánoch verejnej správy, ktoré sú adresátmi informácie o spôsobe vykonania príkazu podľa čl. 9 ods. 2 písm. a) bodu vi) nariadenia (EÚ) 2022/2065, o poučenie o prostriedkoch nápravy v nadväznosti na čl. 9 ods. 2 písm. a) bod v) nariadenia (EÚ) 2022/2065 a upraviť jazykový režim rozhodnutí v súlade s čl. 9 ods. 2 písm. c) nariadenia (EÚ) 2022/2065, keďže príkazy konať proti nezákonnému obsahu, resp. rozhodnutia o zamedzení šírenia nelegálneho obsahu sa môžu zasielať aj zahraničným poskytovateľom sprostredkovateľskej služby. Čl. 9 nariadenia (EÚ) 2022/2065 predpokladá doručovanie príkazov konať proti nezákonnému obsahu prostredníctvom elektronických kontaktných miest, ktoré si musí podľa čl. 11 tohto nariadenia vytvoriť každý poskytovateľ sprostredkovateľskej služby. Keďže ide o odklon od úpravy doručovania rozhodnutí podľa správneho poriadku, je potrebné priamo v zákone o mediálnych službách uviesť odkaz na osobitný režim doručovania. Keďže okruh potenciálnych adresátov rozhodnutí o zamedzení šírenia nelegálneho obsahu v zmysle zákona o mediálnych službách je širší ako predpokladá

čl. 9 nariadenia (EÚ) 2022/2065 (a to vzhľadom na širší predmet úpravy zákona o mediálnych službách), osobitný režim doručovania sa bude môcť použiť iba v prípade, ak adresátom rozhodnutia bude poskytovateľ sprostredkovateľskej služby.

Ak ide o príkazy podľa čl. 9 nariadenia (EÚ) 2022/2065, poskytovateľom sprostredkovateľskej služby vznikajú povinnosti v zmysle nariadenia (EÚ) 2022/2065, preto je nevyhnutné, aby priamo z príkazov vyplývalo, že ide o príkazy podľa čl. 9 nariadenia (EÚ) 2022/2065. Ak teda Rada pre mediálne služby bude chcieť adresovať subjektu, ktorý je poskytovateľom sprostredkovateľskej služby podľa nariadenia (EÚ) 2022/2065, rozhodnutie o zamedzení šírenia nelegálneho obsahu s účinkami príkazu konať proti nezákonnému obsahu podľa čl. 9 nariadenia (EÚ) 2022/2065, musí priamo v rozhodnutí uviesť odkaz nielen na § 153 zákona o mediálnych službách, ale aj odkaz na čl. 9 nariadenia (EÚ) 2022/2065. Iné rozhodnutia podľa iných národných predpisov mimo zákona o mediálnych službách aktuálne nespádajú pod účinky čl. 9 a 10 nariadenia (EÚ) 2022/2065, s tým, že ak do budúcnosti vyplynie potreba rozšírenia právomoci vydávať príkazy s účinkami podľa týchto článkov, či už koordinátorovi digitálnych služieb alebo iným orgánom, bude to riešené príslušnou legislatívnou úpravou s jasným vymedzením odkazu na čl. 9 alebo čl. 10 nariadenia (EÚ) 2022/2065.

Okrem týchto zmien sa v odseku 4 navrhuje z dôvodu posilnenia právnej istoty doplniť lehotu, v ktorej je možné podať námietky proti rozhodnutiam o zamedzení šírenia nelegálneho obsahu. Ďalej sa tiež upravuje, že v prípade, ak podané námietky budú uznané za dôvodné v plnom rozsahu, Rada pre mediálne služby zruší pôvodné rozhodnutie o zamedzení šírenia nelegálneho obsahu, keďže vydávanie nového upraveného rozhodnutia nie je v tomto prípade účelné, dôvodné, efektívne.

K bodu 66

Vzhľadom na skutočnosť, že v zmysle § 142 ods. 6 zákona o mediálnych službách regulátor môže uložiť vysielateľovi sankciu, ak vysielateľ vysiela programovú službu v rozpore s podmienkami príslušného oprávnenia, navrhuje sa doplnenie povinnosti vysielateľa vysielať programovú službu v súlade s podmienkami autorizácie.

K bodu 67

Navrhuje sa, aby povinnou náležitosťou žiadosti o autorizáciu vysielania bola identifikácia kritérií podľa § 3, ktoré zakladajú voči žiadateľovi právomoc Slovenskej republiky iba v prípade žiadosti o autorizáciu vysielania televíznej programovej služby. Uvedené sa navrhuje z dôvodu, že § 3 upravuje jurisdikčné kritéria iba vo vzťahu k televíznemu vysielateľovi.

K bodu 68

Z dôvodu, že regulátor nemá na základe podanej žiadosti o autorizáciu vysielania k dispozícii údaje, na základe ktorých by spoľahlivo vedel v rozhodnutí o autorizácii vysielania uviesť, či ide o monotypovú programovú službu, navrhuje sa precizovať ustanovenie upravujúce náležitosti rozhodnutia o udelení autorizácie tak, aby regulátor v predmetnom rozhodnutí uvádzal iba informáciu, či ide o monotypovú programovú službu, ktorá je reklamnou programovou službou.

K bodu 69

V § 191 ods. 1 sa navrhuje doplnenie dvoch nových náležitostí, ktoré musí žiadosť o licenciu obsahovať. Sú nimi identifikácia požadovanej frekvencie a informácia o používaní doplnkovej služby vysielania na požadovanej frekvencii.

K bodom 70 až 72

S cieľom poskytnúť Rade pre mediálne služby väčšiu voľnosť v rozhodovaní o vyhlasovaní výberových konaní na rozhlasové frekvencie sa navrhuje vypustiť obmedzenie, podľa ktorého sa tieto výberové konania mohli konať iba dvakrát ročne v konkrétnych obdobiach. Regulátor sa tak bude môcť lepšie prispôbiť aktuálnemu počtu voľných frekvencií. Z dôvodu vypustenia uvedeného obmedzenia sa zároveň navrhuje vypustiť ustanovenie upravujúce presné dátumy začatia konania o udelenie licencie.

V nadväznosti na vypustenie odseku 2 v § 193 sa navrhuje upraviť vnútorný odkaz v § 194.

K bodu 73

Navrhuje sa spresnenie ustanovenia, ktoré upravuje výnimku z aplikácie vybraných ustanovení správneho poriadku tak, aby sa nevzťahovalo na všetky konania podľa zákona o mediálnych službách, ale iba na konanie regulátora, ktorým je Rada pre mediálne služby.

K bodu 74

Ustanovenie § 226 upravuje spracovávanie osobných údajov v kontexte zákona o mediálnych službách. Toto ustanovenie sa dopĺňa o osobitnú úpravu v nadväznosti na spracovávanie osobných údajov fyzických osôb, ktoré môže Rada pre mediálne služby získať pri výkone dohľadu nad plnením povinností podľa nariadenia (EÚ) 2019/1150 a nariadenia (EÚ) 2022/2065. Lehota na uchovávanie osobných údajov pre tieto prípady sa stanovuje na 10 rokov, čo zodpovedá primeranosti a potrebám aplikačnej praxe vzhľadom aj na nadväzujúce súdne konania týkajúce sa preskúmvania rozhodnutí.

K bodom 75 a 76

Z dôvodu aplikačných problémov sa navrhuje upraviť niektoré prechodné ustanovenia zákona upravujúce zabezpečenie multimodálneho prístupu verejnoprávnym vysielateľom v období do 31. decembra 2026. Keďže zabezpečenie hlasového komentovania pre nevidiacich pri publicistických programoch, ktoré sú založené na diskusii hostí, nie je prakticky možné uplatňovať, navrhuje sa, aby bol tento druh programov vyňatý z povinného 25 percentného podielu publicistických programov sprevádzaných hlasovým komentovaním, ktorý je verejnoprávny vysielateľ povinný v prechodnom období v rámci ustanoveného podielu programov s multimodálnym prístupom podľa § 239 ods. 2 až 4 zabezpečiť. Zároveň sa navrhuje aby sa podiel programov podľa § 239 ods. 2 až 4 určil ako podiel vysielacieho času programov sprevádzaných titulkami pre osoby so sluchovým postihnutím, podiel vysielacieho času programov tlmočených do slovenského posunkového jazyka alebo v slovenskom posunkovom jazyku alebo podiel vysielacieho času programov sprevádzaných hlasovým komentovaním pre nevidiacich vo vysielaní všetkých televíznych programových služieb verejnoprávného vysielateľa z celkového vysielacieho času programov vysielaných vo vysielaní všetkých televíznych programových služieb verejnoprávného vysielateľa za kalendárny štvrtrok. Na zabezpečenie multimodálneho prístupu k televíznej programovej službe verejnoprávného vysielateľa počas prechodného obdobia sa primerane vzťahujú ustanovenia § 55 ods. 5 až 9 a § 56.

Čl. II

Nariadenie (EÚ) 2022/2065 je rozšírením horizontálnej legislatívy EÚ pre elektronické služby. Nariadenie (EÚ) 2022/2065 v časti o zodpovednosti online sprostredkovateľov nahrádza smernicu Európskeho parlamentu a Rady 2000/31/ES z 8. júna 2000 o určitých

právnych aspektov služieb informačnej spoločnosti na vnútornom trhu, najmä o elektronickom obchode (smernica o elektronickom obchode) (Ú. v. ES L 178, 17. 7. 2000). Návrhom zákona sa preto navrhuje novelizácia zákona č. 22/2004 Z. z. o elektronickom obchode a o zmene a doplnení zákona č. 128/2002 Z. z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 284/2002 Z. z. v znení neskorších predpisov, ktorého § 6 doposiaľ transponoval články 12 až 15 smernice o zodpovednosti poskytovateľov sprostredkovateľských služieb. Predmetné ustanovenie zákona č. 22/2004 Z. z. sa vypúšťa bez náhrady, pretože daná regulácia je obsiahnutá v článkoch 4 až 6 a v článku 8 nariadenia (EÚ) 2022/2065.

Čl. III

K bodu 1

Navrhuje sa precizovať znenie splnomocňovacieho ustanovenia na vydanie vyhlášky upravujúcej akceptovaných systémov označovania obsahu, tak aby bolo zrejmé, že vyhláška má upravovať podrobnosti o uplatňovaní povinností vysielateľa a poskytovateľa audiovizuálnej mediálnej služby na požiadanie ustanovené v § 62 ods. 6 a 8 až 11 zákona o mediálnych službách.

K bodu 2

Navrhuje sa upraviť znenie, ktoré reguluje pôsobnosť komisie pre ochranu maloletých vykonávať dohľad nad niektorými zákonnými povinnosťami tak, aby bolo zrejmé, že kompetenciou tejto komisie je dohliadať taktiež na plnenie povinnosti uvedenej v § 62 ods. 1 písm. a) zákona o mediálnych službách (aby programy alebo iné zložky programovej služby alebo audiovizuálnej mediálnej služby na požiadanie, ktoré môžu narušiť fyzický, psychický alebo morálny vývin maloletých, boli sprístupnené iba takým spôsobom, aby maloletí nemohli takéto programy alebo iné zložky programovej služby alebo audiovizuálnej mediálnej služby na požiadanie za bežných okolností počuť ani vidieť). V tejto súvislosti sa upravuje aj znenie poznámky pod čiarou k odkazu 17a.

K bodu 3

Z dôvodu posilnenia právnej istoty členov komisie pre ochranu maloletých sa navrhuje v zákone upraviť, že členstvo v komisii je nezastupiteľné a výkon funkcie člena komisie sa považuje za iný úkon vo všeobecnom záujme. Za účelom výkonu funkcie člena komisie je teda zamestnávateľ povinný poskytnúť zamestnancovi pracovné voľno na nevyhnutne potrebný čas, ak túto činnosť nemožno vykonať mimo pracovného času.

K bodom 4 a 5

Upravuje sa konanie pred komisiou pre ochranu maloletých. S cieľom zjednotiť právny režim upravujúci konanie pred komisiou so zákonom o mediálnych službách sa navrhuje, aby sa na konanie pred komisiou nevzťahoval osobitný predpis o sťažnostiach, a aby sa pri vybavovaní podnetov na konanie pred komisiou primerane vzťahovali ustanovenia upravujúce postup regulátora pri vybavovaní podnetu na preverenie podľa zákona o mediálnych službách. Zároveň sa navrhuje, aby sa na konanie pred komisiou nevzťahovali niektoré ustanovenia správneho poriadku, obdobne, ako je to uvedené pri konaní regulátora podľa zákona o mediálnych službách. Zároveň sa ustanovuje, že proti rozhodnutiu komisie o uložení pokuty sa nemožno odvolať.

Čl. IV

Navrhuje sa, aby návrh zákona nadobudol účinnosť dňom vyhlásenia okrem článku I bodov 19, 22, 38, 41, 45, 48, 52 a 53, ktoré nadobúdajú účinnosť 28. júna 2025 a okrem článku I bodov 4 a 5, ktoré nadobúdajú účinnosť 1. januára 2027.

Nadobudnutie účinnosti návrhu zákona dňom vyhlásenia sa odôvodňuje skutočnosťou, že z čl. 49 ods. 3 nariadenia (EÚ) 2022/2065 vyplynula členským štátom povinnosť určiť koordinátora digitálnych služieb do 17. februára 2024. Z dôvodu omeškania s určením koordinátora digitálnych služieb nemá Slovenská republika oficiálne zastúpenie v Európskom výbore pre digitálne služby a nemôže plnohodnotne participovať v rámci spolupráce na úrovni Európskej únie. Čo najskoršie určenie koordinátora digitálnych služieb a jeho vybavenie potrebnými kompetenciami je nevyhnutné pre zabezpečenie ochrany príjemcov sprostredkovateľských služieb v Slovenskej republike.